

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: Ing. M. S. , nar. „X“, bytem „X“, proti žalovanému: Statutárnímu městu Most, Městské policii Most**, se sídlem v Mostě, ul. Vladimíra Majakovského č. p. 2150/8, PSČ 434 01, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o udělení pokuty v blokovém řízení dne 2. 2. 2011, ev. č. bloku AE/2009 E 6270926,**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, jež byla u zdejšího soudu podána osobně dne 27. 3. 2015, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Statutárního města Most, Městské policie Most, ze dne 2. 2. 2011, ev. č. bloku AE/2009 E 6270926, kterým jí byla uložena pokuta v blokovém řízení ve výši 100,-Kč za přestupek dle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“). Žalobkyně se měla dopustit přestupku tím, že dne 2. 2. 2011 v 7:00 hod. v Mostě na ul. Nádražní jako řidička vozidla nerespektovala zákazovou značku B 1, tj. zákaz vjezdu všech vozidel.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří mimo jiné ust. § 68 písm. a) s. ř. s., kde je uvedeno, že žaloba

je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.

V daném případě je nepochybné, že žalobkyně brojí proti rozhodnutí o pokutě, která ji byla uložena v blokovém řízení. Na tomto místě je ovšem nutno zdůraznit, že dle ust. § 84 odst. 2 přestupkového zákona se proti uložení pokuty v blokovém řízení nelze odvolat.

Otázkou přípustnosti soudního přezkumu pokuty uložené v rámci blokového řízení se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 - 46, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 505/2005 a také na www.nssoud.cz, kdy závěry obsažené v tomto rozsudku doposud nebyly nikterak překonány. Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že přestupek, který byl projednán v blokovém řízení, přičemž obviněný z přestupku s projednáním dotyčného přestupku souhlasil, nelze ve správním soudnictví přezkoumávat, a to s poukazem na ust. § 68 písm. a) s. ř. s., kdy žalobu je nutno pro nepřipustnost dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout. Shodně Nejvyšší správní soud judikoval v poslední době např. i v rozsudku ze dne 6. 6. 2013, č. j. 9 As 125/2012 – 33, který je dostupný na www.nssoud.cz.

V daném případě byla obviněná z přestupku, v níž byla žalovaným ztotožněna právě žalobkyně, uložena pokuta v blokovém řízení, což signalizuje situaci, že obviněná z přestupku byla při svém přestupkovém jednání na místě přistižena, dále že za toto přestupkové jednání bylo možné uložit pokutu na místě a že obviněná z přestupku byla ochotna blokovou pokutu zaplatit, což stvrzuje svým podpisem na příslušném pokutovém bloku. Pokud by nebyly tyto podmínky kumulativně splněny, nebylo možné dotyčný přestupek projednat v blokovém řízení.

Žalobkyně by měla vzít v potaz skutečnost, že při uložení blokové pokuty obviněný z přestupku nevyčerpává všechny opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které právní předpisy připouštějí, přičemž uložení blokové pokuty přestupkové řízení končí a již je vyloučeno vést standardní přestupkové řízení, které končí vydáním rozhodnutí o přestupku, resp. odvolacím rozhodnutím o přestupku, jež představuje rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s.

Faktem tak zůstává, že předmětná žaloba brojí proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek, aniž by vůči tomuto přestupku byly vyčerpány všechny opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které právní předpisy připouštějí. Zdejší soud přitom neshledal žádný důvod k odchýlení se od výše předestřených závěrů Nejvyššího správního soudu vyslovených v jeho rozsudku ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 – 46, a proto dospěl k závěru, že v daném případě je dán důvod pro odmítnutí žaloby jako nepřipustné podle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. Soudu tudíž nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na ust. § 68 písm. a) s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. jako nepřipustnou odmítnout. Shodné závěry v obdobné věci soud vyslovil v usnesení ze dne 4. 4. 2014, č. j. 78 A 2/2014 – 26, které je dostupné na www.nssoud.cz.

Vedle toho soud pro úplnost směrem k žalobkyni podotýká, že pokud v předmětné žalobě namítala, že se dotyčného přestupku nedopustila a že nepodepsala výše specifikovaný pokutový blok, tak by měla vzít na vědomí skutečnost, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu (k tomu srov. např. jeho rozsudky ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2145/2010 a také na www.nssoud.cz nebo ze

dne 4. 12. 2013, č. j. 6 A 67/2013 – 16, který je dostupný na www.nssoud.cz), má možnost brojít proti tomuto přestupku ze dne 2. 2. 2011 námitkami v rámci řízení vedeném na základě Oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobkyně proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů podala písemné námitky. V takovém případě je však třeba počkat na vyřízení námitek ze strany Magistrátu města Most. V případě, že by žalobkyně nebyla spokojena s vyřízením jejích námitek, bude mít možnost toto rozhodnutí napadnout odvoláním, o němž by rozhodoval Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, a v případě, že by ani s odvolacím rozhodnutím nebyla nadále spokojena, nic by jí nebránilo v tom, toto odvolací rozhodnutí krajského úřadu napadnout včasnou žalobou ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s. u zdejšího krajského soudu.

Výrok ad II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O případném vrácení soudního poplatku žalobkyni soud nerozhodoval, neboť žalobkyni nebyl dosud uhrazen.

Poučení: Proti rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 7. dubna 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová